Temat: Boże Miłosierdzie w Listach św. Piotra Apostoła

Święty Piotr Apostoł, podobnie jak inni autorzy pism Nowego Testamentu, ukazuje Boże miłosierdzie jako centralny element zbawczego działania Boga wobec człowieka.

W Pierwszym Liście św. Piotr zaczyna swoje przesłanie od dziękczynienia Bogu: „Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według wielkiego miłosierdzia swego przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei” (1 P 1,3). Piotr ukazuje tutaj miłosierdzie Boga jako czyn, który daje nowe życie i żywą nadzieję, jaką wierzący otrzymują dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. To miłosierdzie nie jest czymś odległym ani abstrakcyjnym — jest to realne działanie Boga w historii zbawienia, które przemienia nasze życie i daje pewność zbawienia nawet w obliczu trudów codzienności.

Święty Piotr uczy, że Boże miłosierdzie całkowicie zmienia życie człowieka. Przypomina, że kiedyś ludzie żyli z dala od Boga – byli jakby „nie Jego ludem” i nie doświadczali Jego miłosierdzia. Trwali w grzechu i nie mieli z Nim bliskiej relacji. Jednak dzięki Jezusowi Chrystusowi wszystko się zmieniło. Teraz – jak mówi Piotr – staliśmy się ludem Boga i otrzymaliśmy Jego miłosierdzie. Oznacza to, że Bóg nie tylko przebacza nasze grzechy, ale także daje nam nowe miejsce w swoim domu. Przyjmuje nas jak do rodziny i czyni swoimi dziećmi. Miłosierdzie Boga sprawia więc, że nie jesteśmy już daleko od Niego. Należymy do Niego i jesteśmy zaproszeni, aby żyć w Jego miłości każdego dnia.

Dla św. Piotra miłosierdzie Boga musi mieć także konsekwencje w życiu wierzącego. Boże miłosierdzie nie jest tylko darem, który otrzymujemy raz, ale darem, który jest wezwaniem do życia zgodnego z wolą Boga. Piotr wzywa chrześcijan, aby żyli jako lud Boży — nie tylko w myśleniu, ale w konkretnych czynach miłości i świętości. Miłosierdzie przyjęte od Boga ma przemieniać ich postępowanie, relacje z innymi i sposób, w jaki świadczą o Chrystusie wobec świata.

W nauczaniu św. Piotra miłosierdzie splata się także z nadzieją, jaką daje zmartwychwstanie Chrystusa. Miłosierdzie Boże nie kończy się na przebaczeniu — prowadzi do żywej nadziei i pewności zbawienia, które towarzyszy wierzącym przez całe ich życie i które będzie w pełni objawione w chwale wiecznej. Bóg, który w wielkim miłosierdziu odrodził nas ku nadziei — przez zmartwychwstanie Chrystusa — strzeże nas mocą swojej mocy, aż do ostatecznego objawienia zbawienia w wieczności.